

166/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 13. července 1999 o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)

Změna: 29/2000 Sb.
Změna: 154/2000 Sb.
Změna: 102/2001 Sb.
Změna: 120/2002 Sb.
Změna: 76/2002 Sb. , 320/2002 Sb.
Změna: 131/2003 Sb.
Změna: 131/2003 Sb. (část)
Změna: 316/2004 Sb.
Změna: 309/2002 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství požadavky veterinární péče (dále jen "veterinární požadavky") na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

- Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje
- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
 - b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,
 - c) ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
 - d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,
 - e) veterinární asanaci,
 - f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy 1) a bezprostředně závaznými právními předpisy Evropských společenství (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,

b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,

c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a včely,

d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,

e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,

f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny zásilky zvířat určených k odeslání,

g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,

i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,

j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,

k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, na němž jsou shromážděna zvířata, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,

l) nálezovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,

m) nálezovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,

n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,

o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy, 3)

p) krmivý produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,

r) zdravotně nezávadnými krmivý krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy, 4)

s) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné produkce, zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,

t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny k přímému použití pro zvířata nebo přicházejí do styku se zvířaty, nemají charakter léčivých přípravků, 5) nepodléhají registraci podle zvláštních právních předpisů 5) a nejsou krmivý, zejména přípravky diagnostické, dezinfekční, dezinsekční, dezodorační, dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické,

u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena,

v) ochrannou lhůtou doba od skončení podávání léčivého přípravku, po kterou jím může být nepříznivě ovlivněna zdravotní nezávadnost živočišných produktů,

x) nutnou porážkou porážka nemocného, z onemocnění podezřelého nebo poraněného jatečného zvířete na jatkách nebo i mimo jatky, odůvodňuje-li to stav zvířete, za podmínek určených veterinárním lékařem,

y) utracením usmrcení zvířete bez vykrevnění, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání, 6)

z) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,

aa) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,

bb) konfiskáty (odpady) živočišného původu těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen "kadávery"), jakož i živočišné produkty, které jsou nepoživatelné, popřípadě vyloučené z použití k obvyklému účelu podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů k němu nebo podle rozhodnutí orgánu veterinární správy a určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování,

cc) vysokorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

dd) specifikovaným rizikovým materiálem vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které jsou nebezpečné z hlediska přenosu transmisivní spongiformní encefalopatie,

ee) nízkorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které nepředstavují vážné nebezpečí šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

ff) uváděním do oběhu držení, skladování, přeprava, předkládání, vystavování a nabízení za účelem prodeje, prodej, jakož i jakýkoli jiný způsob nabízení a poskytování ke spotřebě,

gg) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,

hh) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,

ii) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,

jj) registrací zapsání do seznamu,

kk) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy,

ll) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,

mm) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemeno včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře. 7)

(4) Kde se v právních předpisech Evropských společenství mluví o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj. 7a)

(5) Na nakládání s konfiskáty (odpady) živočišného původu se nevztahuje zákon o odpadech .

HLAVA II

ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1

Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,

b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,

c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zdolávání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat,

d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,

e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen se souhlasem veterinárního lékaře a podle jeho pokynů,

f) zajistit, aby byli psi a některá další zvířata držená v zajetí, zejména liška, jezevec, kuna, fretka, jakmile dosáhnou stáří 3 měsíců a poté vždy jednou za rok očkováni proti vzteklině, uchovávat tyto výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

g) zajistit, aby byli psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, označeni stanoveným způsobem a provázeni dokladem, který obsahuje údaje umožňující zjištění totožnosti zvířete a kontrolu jeho stavu (dále jen "pas"), 7b) vydaným veterinárním lékařem schváleným pro tuto činnost. Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a fretek v zájmovém chovu, přidělování identifikačních prostředků a stanoví náležitosti, způsob vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence [§ 44 odst. 1 písm. h)] a vzor pasu.

h) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. 8)

(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům, 9) je povinen požádat krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen "krajská veterinární správa o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen "veterinární podmínky") k jejich provádění.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, předkládat výsledky těchto vyšetření, zkoušek a úkonů krajské veterinární správě ve lhůtách jí stanovených, uchovávat tyto výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto

vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4,

b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci stáji, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, 9a) dodržovat návod k jejich použití a zacházet s konfiskáty živočišného původu způsobem stanoveným tímto zákonem,

c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nakažám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,

d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,

e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče, 5) veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy 4) a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen "plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

f) plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy 8) k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),

g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.

(2) Chovatel, který jako podnikatel 10) chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti,

b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané 4) látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,

c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů, 11) které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nakažami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka.

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si

a) veterinární osvědčení, jehož součástí je zdravotní potvrzení vydané soukromým veterinárním lékařem, jde-li o přemístění mimo územní obvod kraje 7a) , 12) 1. hospodářského zvířete do jiného hospodářství,

2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,

3. ryb k zarybňování rybářských revírů, jež jsou součástí ochranného pásma chovu lososovitých ryb,

4. pokusného zvířete, 13)

5. zvířete účastnícího se svodu zvířat,

6. zvířete zoologické zahrady,

b) zdravotní potvrzení k přemístění zvířete na jatky. Byly-li tomuto zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, musí zdravotní potvrzení obsahovat též údaje o tom, které doplňkové látky nebo léčivé přípravky byly zvířeti podány a že uplynuly ochranné lhůty.

(2) Jde-li o přemístění včel, spermatu, vaječných buněk a embryí, není součástí veterinárního osvědčení zdravotní potvrzení.

(3) Jde-li o přemístění koní, může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně, 13a) pokud průkaz koně obsahuje údaje o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nakažové situaci v místě původu, popřípadě v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Zdravotní potvrzení v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) vydá schválený veterinární lékař pro tuto činnost. Zdravotní potvrzení na nutnou porážku vydá ošetřující veterinární lékař, který ji doporučil (o ní rozhodl). Ten, kdo vydal veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(5) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění
a) drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků a ryb, s výjimkou uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel 10) chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná, 13)

b) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře bylo v době od 30 dnů do 1 roku před přemístěním očkováno proti vzteklině,

c) korýšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců vyjma včel, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel 10) chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná, 13)

d) prasat určených pro domácí porážku.

(6) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1, 2, 3 a 6 uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Pokud tato krajská veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož hospodářství bylo zvíře přemístěno, veterinární osvědčení.

(7) Jde-li o přemístění zvířete do stáda, v němž je lepší nakažová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro včely. Doba izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(8) Státní veterinární správa může rozhodnout o pozastavení nebo odejmutí soukromému veterinárnímu lékaři schválení pro určitou činnost v případě, že soukromý veterinární lékař osvědčil prokazatelně nepravdivé údaje ve zdravotním potvrzení [§ 61 odst. 1 písm. e)].

(9) Prováděcí právní předpis stanoví
a) náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vydání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle odstavců 1 až 7 a stanoví příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,

b) podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat cirkusů,

c) podrobnosti umístování a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístováním a držení zvířat v izolaci a v průběhu izolace,

d) podrobnosti zřizování ochranných pásem chovů lososovitých ryb,

e) zmírňující výjimky pro přemísťování zvířat, které mohou orgány veterinární správy podle kritérií práva Evropských společenství v určitých případech povolit (například dočasná pastva, využití zvířat pro sportovní a kulturní účely).

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čištěna a dezinfikována.

(2) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,

- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,

- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel 10) přepravuje zvířata, je povinen

- a) být registrován podle zvláštních právních předpisů, 6)

- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.

(4) Osoba, která provozuje (dále jen "provozovatel") jatky nebo místo určené k pravidelnému konání svodu zvířat, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat na jatky nebo na svod mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitých dopravních prostředků v jeho zařízení.

§ 8

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpisy 14) jinak, je chovatel povinen zajistit, aby byla zvířata před nakládáním, během přepravy a po jejím ukončení napojena, popřípadě i nakrmena, a to se zřetelem na druh zvířat a dobu a účel přepravy; po ukončení přepravy jim musí být poskytnut přiměřený odpočinek.

(2) Zvířata lze přepravovat, jen jsou-li způsobilá k přepravě, a to zejména s ohledem na jejich zdravotní stav; to neplatí, jde-li o přepravu zvířat k léčení. Zvířatům, která v průběhu přepravy onemocněla nebo byla poraněna, musí být poskytnuta první pomoc ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

(3) Osoby určené k nakládání, překládání, přepravě a vykládání zvířat musí mít tomu odpovídající znalosti a zkušenosti získané zvláštním výcvikem nebo praxí. Jsou přitom povinny

- a) zacházet šetrně s nakládanými, přepravovanými a vykládanými zvířaty a zabránit jejich styku s jinými zvířaty,

- b) provést po skončení přepravy osobní očistu a dezinfekci.

(4) Ustanovení odstavce 3, jakož i ustanovení § 7 odst. 1, § 7 odst. 2 písm. c) a § 7 odst. 3 neplatí pro přepravu jednotlivých zvířat přepravovaných spolu s chovatelem.

(5) Prováděcí právní předpis upraví podrobněji veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat a na péči o ně v průběhu přepravy.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat. Před podáním této žádosti je povinen vyžádat si od příslušného orgánu veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a je povinen zajistit jejich dodržování.

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

- a) být 1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,

2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,

3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,

b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,

c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,

d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel 10) přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot a prasata, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen "obchodník"),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která 1. jsou správně označena a evidována, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,

2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,

b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,

d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané

obchodníkem k držení nakoupených zvířat,

b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,

c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).

Oddíl 3

Náказы a jejich zdolávání

§ 10

(1) Orgány veterinární správy

a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,

c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu preventivního očkování proti některým nákazům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jímž jsou očkovaná zvířata podrobována.

(2) Výskyt náказы uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu musí být hlášen Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům Evropské unie (dále jen "členský stát"). Náказы, které jsou považovány za nebezpečné, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

b) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které podléhají hlášení v rámci soustavy orgánů veterinární správy,

c) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají pohotovostní plány,

d) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají, popřípadě mohou vypracovávat programy ozdravování zvířat,

e) jak se postupuje při uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím i při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen "zvláštní veterinární záruky") uplatňovaných v souladu s právem Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty,

f) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována,

g) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnáváné osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné náказы nebo nemocí přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné náказы nebo nemocí přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné náказы, je povinen

a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou náказu neopustila svá stanoviště,

2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu a aby byly ukládány odděleně,

3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,

b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i kadávery, a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,

b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen "neodkladná opatření"),

d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, učiní neprodleně opatření k potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření. Zejména

a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony k potvrzení přítomnosti nebezpečné nákazy, zjištění jejího původu a možností jejího šíření,

b) prověří neodkladná opatření učiněná chovatelem a podle potřeby stanoví další opatření, jež nesnesou odkladu a jichž je třeba ještě před nařízením mimořádných veterinárních opatření k zamezení šíření a ke zdolání nebezpečné nákazy, zejména zákaz přemísťování zvířat v rámci hospodářství i mimo toto hospodářství, oddělené držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu od zvířat podezřelých a zákaz přemísťování zvířat vnímavých na příslušnou nákazu do tohoto hospodářství, jakož i pravidla nakládání se živočišnými produkty a konfiskáty živočišného původu, pohybu osob a vozidel v hospodářství,

c) nařídí použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství, a vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu, rovněž poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,

d) zajistí, aby byl v hospodářství pořízen soupis zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, jakož i zvířat uhynulých, utracených, nutně poražených, nemocných a podezřelých a aby bylo provedeno epizootologické šetření za účelem zjištění možného zdroje nákazy a doby jejího výskytu v hospodářství, jakož i přítomnosti a rozmístění jejích původců a přenašečů v hospodářství,

e) poučí chovatele zejména o povaze nebezpečné nákazy, o možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, jejich produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Krajská veterinární správa vyhotoví úřední záznam o svém zjištění, učiněných opatřeních a poučení chovatele; opis záznamu předá chovateli.

(3) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavci 1 a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc.

§ 14

(1) Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,

b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,

c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,

d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se

souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro provozovatele jatek, vzniklo-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u jatečných zvířat v prostorech jatek.

Ochranná a zdlávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdlání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen "ochranná a zdlávací opatření"), zejména vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení, utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu, neškodné odstranění, popřípadě zpracování konfiskátů živočišného původu, čištění a dezinfekci prostorů, v nichž jsou chována zvířata nemocná i zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu, zřízení ochranného pásma a pásma dozoru.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdlávací opatření mohou být v nezbytném rozsahu rozšířena také na další hospodářství, jehož poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž se vyskytla nebezpečná nákaza, odůvodňují podezření z jejího výskytu i v tomto hospodářství.

(2) Zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlávacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i konfiskáty živočišného původu určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlávací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdlanou,

a) jestliže v ohnisku nákazy již nejsou žádná zvířata nemocná nebo podezřelá a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní a

b) bylo-li nařízeno také závěrečné čištění, dezinfekce, dezinfekce, popřípadě deratizace, jestliže byla tato opatření podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře v ohnisku nákazy provedena způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákaz, a od těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdlána.

(2) Krajská veterinární správa může nařídit, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna zvířata vnímavá na nebezpečnou nákazu, která má být prohlášena za zdlanou.

(3) Se zřetelem na průběh zdlávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 zmírnit nebo zrušit některá nařízená ochranná a zdlávací opatření ještě před prohlášením nákazy za zdlanou.

§ 17a

Sít epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen "sít sledování"), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nákazové situace.

(2) Sít sledování tvoří

a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,

b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,

c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen "státní veterinární ústavy") a laboratoře uvedené v § 52 odst. 4,

d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,

e) ústřední evidence 8) a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen "počítačová databáze").

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,

b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,

c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,

b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,

c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,

b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze země, která není členským státem (dále jen "třetí země"), hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,

c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena sít sledování.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,

b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,

c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),

d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí odpovídat požadavkům stanoveným tímto zákonem a zvláštními právními předpisy 3) na jejich zdravotní nezávadnost, musí být stanoveným způsobem označeny a nesmí být zdrojem šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

(2) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení požadavků nebo povinností k zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu, 15) jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být dále používány nebo zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(3) Zdravotně nezávadné potraviny živočišného původu se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepožitelné.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejnách potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) které živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné a které potraviny živočišného původu jsou požitelné nebo nepožitelné,

b) způsob úpravy, zpracovávání a používání potravin požitelných po zvláštní úpravě nebo po dalším zpracování, jakož i živočišné produkty a konfiskáty živočišného původu určené ke krmení zvířat.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat jen doplňkové látky a léčivé přípravky povolené zvláštními právními předpisy. 4) , 5)

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty. Nebyla-li tato lhůta výrobcem v označení doplňkové látky nebo léčivého přípravku zanechávajícího nežádoucí rezidua v živočišných produktech uvedena, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,

b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,

c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy. 5)

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) případy, v nichž lze zvířatům podávat látky a přípravky uvedené v odstavci 3,

b) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s

jejich produkty,

c) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů stanoveným způsobem, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené dovozeným způsobem. 6) , 7) Musí být v souladu se zvláštními právními předpisy řádně označena způsobem umožňujícím její identifikaci 16) a prováděna veterinárním osvědčením.

(3) Ryby, korýši, měkkýši, žáby a jiní živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získány dovozeným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru. 17)

(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze
a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko,

b) vejce, která byla prosvícena a označena jako zdravotně nezávadná, a výrobky z těchto vajec,

c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.

(5) Živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu a med od vlastních včelstev může chovatel prodávat ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti."

(6) Syrové, mlékárensky neošetřené mléko, výrobky z tohoto mléka a čerstvá, neprosvícená a neoznačená vejce mohou být se souhlasem krajské veterinární správy prodávány v místě výroby přímo spotřebiteli, pokud mléko a vejce pocházejí od zdravých zvířat z chovu prostého nebezpečných nálezů, na něž jsou tato zvířata vnímavá. Nesmí však být dále uváděny do oběhu, zejména na trh nebo k poskytování stravovacích služeb.

(7) Kdo prodává mléko uvedené v odstavci 6 a výrobky z tohoto mléka, je povinen zajistit jejich laboratorní vyšetření při

a) podávání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k jejich prodeji,

b) každé změně v chovu zvířat, získávání nebo ošetřování mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou za 6 měsíců.

(8) Prováděcí právní předpis upraví podrobněji veterinární požadavky na syrové, mlékárensky neošetřené mléko, na výrobky z tohoto mléka a na jejich přímý prodej spotřebiteli.

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata, jejichž maso a orgány jsou určeny pro vnitřní trh, poskytování stravovacích služeb a zahraniční obchod, poražena na jatkách.

(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu včetně telat, koní, oslů a jejich kříženců a jelenovitých z farmového chovu mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka).

(3) Krajská veterinární správa může povolit porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, pokud zvěř nemůže být přepravena na jatky z důvodu nebezpečí pro osoby, které ji přepravují, anebo z důvodu ochrany zdraví a pohody zvěře, a pokud jsou na farmě vytvořeny podmínky pro veterinární vyšetření a porážení zvěře a pro ošetření jejího masa. Porážení zvířete zastřelením může krajská veterinární správa povolit jen ve zvlášť odůvodněném případě.

(4) Jatečná zvířata musí být dodávána na jatky v čistém stavu a vylučněná, a jde-li o dojnice, také vydojená; nesmí být krmena nejméně 12 hodin před porážením. Na jatky nesmí být

dodávány zdravé březí plemence, telata do stáří 8 dnů, jehňata a kůzlata do stáří 14 dnů a selata do 10 kg živé hmotnosti.

(5) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa).

(6) Svalovina zvířat vnímavých na trichinelózu musí být vyšetřena na přítomnost svalovce (trichinell).

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) způsob provádění prohlídky jatečných zvířat a masa, veterinárního vyšetření ostatních živočišných produktů, posuzování a označování živočišných produktů na základě veterinárního vyšetření a jejich uvolňování do oběhu,

b) veterinární požadavky na porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, na ošetření a předběžnou prohlídku ulovené zvěře, kdo připraví zvěřinu k veterinárnímu vyšetření a provede pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,

c) kdy podléhají veterinárnímu vyšetření maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty

§ 22

(1) Kdo jako podnikatel získává, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, balí, skladuje, přepravuje a uvádí do oběhu živočišné produkty (dále jen "zachází se živočišnými produkty") v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, které jsou podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů 1) pod státním veterinárním dozorem, je povinen

a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, zahájit a provozovat podnikatelskou činnost až po tomto schválení a oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti. Krajská veterinární správa schválí a registruje podnik, závod nebo jiné zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, pokud odpovídá stanoveným veterinárním a hygienickým požadavkům a technickým podmínkám. Jestliže zjistí, že tyto požadavky nebo podmínky nejsou dodržovány, je oprávněna schválení pozastavit anebo odejmout,

b) se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů. zpracovat a dodržovat hygienický režim a technologický postup včetně systému preventivní kontroly zdravotní nezávadnosti surovin, doplňků, přídavných látek a hotových výrobků, určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, činit opatření k odstranění zjištěných závad a vést o tom záznamy, 2. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, soubor opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu, systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen "provozní a sanitační řád") a v souladu s nimi provádět pravidelný úklid, čištění, ochrannou dezinfekci, deratizaci a dezinfekci provozních prostorů a zařízení, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů 9a) a dodržovat návod k jejich použití,

c) opatřovat potraviny živočišného původu označením zdravotní nezávadnosti,

d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů, 11) dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování zásad hygieny provozu a osobní hygieny,

e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření, vést záznamy o jejich výsledcích, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, není-li zvláštním právním předpisem stanoveno jinak, na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor, jakož i poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetření osvědčení o akreditaci, 17a)

f) vytvářet podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování provozního a sanitačního řádu a poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení a registraci podle odstavce 1 písm. a),
- b) veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování zdravotní nezávadnosti těchto živočišných produktů,
- c) pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty a náležitosti provozního a sanačního řádu,
- d) podrobnosti provádění kontroly hygienických podmínek osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, včetně způsobu a rozsahu provádění kontroly zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a kontroly dodržování provozního a sanačního řádu orgány státního veterinárního dozoru.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata, 1. která jsou označena podle zvláštních právních předpisů 8) a provázena správně a úplně vyplněným zdravotním potvrzením, 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky, 3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,".
- c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,
- d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor, ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním, nutnou porážku neprodleně,
- e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhybnutí jatečného zvířete,
- f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména 1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách, 2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření, 3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanační řád a pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Zakazuje se porážení jatečných zvířat pro účely výživy lidí, jestliže bylo prohlídkou před porážením zjištěno, že jatečná zvířata

- a) jsou nemocná nebezpečnou nákazou nebo některou nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, anebo jsou podezřelá z takové nákazy nebo nemoci,
- b) vykazují příznaky onemocnění nebo poruchy celkového zdravotního stavu, které by mohly způsobit nevhodnost jejich masa pro výživu lidí,
- c) vykazují příznaky svědčící o tom, že jim byly podány farmakologicky aktivní nebo jiné látky, které by mohly způsobit škodlivost jejich masa pro zdraví lidí,
- d) jsou unavená, rozrušená, poraněná nebo v agónii.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,

b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,

c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory určené pro zacházení se živočišnými produkty musí být v takovém stavu, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti těchto produktů, jakož i dodržování zásad správné hygienické praxe. Musí být

a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,

b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,

c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienické požadavky a technické podmínky uspořádání a vybavení provozů, v nichž se zachází se živočišnými produkty,

b) kritéria pro stanovování provozů s malou kapacitou, včetně kritérií, podle nichž mohou orgány veterinární správy v souladu s právem Evropských společenství povolit zmírnění požadavků na jejich uspořádání a vybavení.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržišťích

(1) V tržnicích a na tržišťích lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty, které byly veterinárně vyšetřeny, prováděcí právní předpis upraví podrobnosti tohoto prodeje.

(2) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy; 6) je-li součástí provozování sezonního prodeje živých ryb rovněž zabíjení, kuchání nebo jiná úprava těchto ryb, je povinna požádat krajskou veterinární správu o stanovení podrobných veterinárních podmínek pro výkon těchto činností.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel 10) přepravuje živočišné produkty, je povinen

a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,

b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požitelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

- (1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě
- a) zvěřiny z místa veterinárního vyšetření s výjimkou zvěřiny pro osobní spotřebu lovce nebo zvěřiny dělené a stanoveným způsobem balené a označené,
 - b) živočišných produktů určených k dalšímu zpracování za zvláštních podmínek nebo k jinému způsobu zužitkování,
 - c) živočišných produktů určených k zmrazení a následnému skladování,
 - d) živočišných produktů přepravovaných ke skladování v rámci státních hmotných rezerv a po jejich vyskladnění.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,
- b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

- (1) Z České republiky lze odesílat do členských států pouze
- a) zvířata, která 1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštních právních předpisů, 8) jež nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a jež je pod státním veterinárním dozorem, 2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární podmínky, popřípadě i zvláštní veterinární záruky, 3. jsou označena stanoveným způsobem a provázena veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,
 - b) živočišné produkty, které 1. byly získány, kontrolovány, označeny a etiketovány v souladu s požadavky stanovenými na výrobu těchto produktů a na jejich uvádění do oběhu, 2. jsou zdravotně nezávadné, provázené veterinárním osvědčením, jsou označeny stanoveným způsobem a provázeny veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem.

(2) Nemohou být takto odesílána zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlávacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen "místo určení"). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy (dále jen "obchodování"), jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního

osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

- (1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda
- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
 - b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu, včetně soustavné vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, skladování a přepravu.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

- (1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje
- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou,
 - b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
 - c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
 - d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nakažových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,

- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesílateli, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesílateli nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) hlásit krajské veterinární správě předpokládaný příchod zvířat nejméně 24 hodin předem, příchod živočišných produktů způsobem a v rozsahu odpovídajícím potřebám jejich veterinární kontroly při příchodu na místo určení,

- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,

- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní

veterinární dozor,

d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,

b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,

c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,

d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska, vyžaduje-li to jejich zdravotní stav.

(2) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky. Ministerstvo zemědělství (dále jen "ministerstvo") zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství, ve kterých místech jsou pohraniční veterinární stanice a které krajské veterinární správy jsou součástí.

(3) Kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, musí být provázeno prvopisy platných veterinárních osvědčení vystavených úředním veterinárním lékařem třetí země, popřípadě jiných požadovaných průvodních dokladů, které zůstávají na pohraniční veterinární stanici. Na této stanici je podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu").

(4) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, ke kontrole osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku. V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů. 4)

(5) Celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, nesmí

propustit kontrolované zboží do volného oběhu, 18) pokud jim nebyl předložen doklad o tom, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly zaplaceny poplatky za její provedení, popřípadě i záloha na úhradu výdajů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(6) Dovozce nebo jeho zástupce je povinen

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici, s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příjezdu,

2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to prostřednictvím řádně vyplněné první části (informace o zásilce) osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku, anebo podrobného popisu zásilky tohoto zboží v písemné nebo počítačové formě,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc.

(7) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

nadpis vypuštěn

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

a) původ a následně určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,

b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny veterinární požadavky na jejich ochranu během přepravy. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,

b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,

c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů. 4)

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí, 1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,

b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky, jakož i postup při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

c) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

d) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

a) zvířata pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,

b) zvířata nesplňují dovozní podmínky nebo představují nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

c) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad neodpovídá požadavkům stanoveným pro doklady, které provázejí zvířata dovážená z třetích zemí.

(2) Mají-li být tato zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat buď na samotné pohraniční veterinární stanici anebo v její bezprostřední blízkosti, v karanténním středisku nebo v hospodářství v místě určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dopravce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,

b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

nadpis vypuštěn

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou: dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo 2. umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo

b) rozhodnou, že zvířata budou: odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo 2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(2) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

b) neškodně odstraněny.

(3) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(4) Podle odstavce 2 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(5) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 1 až 3.

§ 37

nadpis vypuštěn

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad 19) nebo celní sklad 20) se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,

b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,

c) byly vráceny přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení, původu, a jde-li o tranzit územím jiného členského státu, který byl povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly, v němž poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,

b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,

c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,

b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen "tranzit") územím České republiky platí ustanovení 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,

c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,

d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nevztahují na dovoz nebo tranzit zvířat a živočišných produktů, pokud

a) tato zvířata a produkty jsou považovány za zboží, jež nemá obchodní charakter, 21) a jsou dováženy nebo prováženy v cestovním styku jako cestovní zavazadlo, spěšnina, na letecký nákladní list nebo dopravovány provozovatelem poštovních služeb,

b) s jejich dovozem nebo tranzitem není spojeno nebezpečí zavlečení nákaz zvířat nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo ohrožení zdraví lidí zdravotně závadnými živočišnými produkty,

c) živočišné produkty nebudou použity k jinému účelu, než pro který jsou dováženy.

(2) Psi, kočky a fretky mohou být dováženi, popřípadě opětovně dováženi, z třetích zemí, jestliže splňují veterinární podmínky stanovené pro jejich dovoz do členských států příslušnými orgány Evropské unie. 21a)

(3) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážena, popřípadě provážena zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvedená v odstavci 1.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení poražena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

(1) Zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat 22) zůstávají nedotčeny.

(2) Pohraniční veterinární kontrole nepodléhá zboží, které je podle celních předpisů 23) osvobozeno od celní kontroly.

HLAVA V

VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

- (1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou
- a) sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu,
 - b) dezinfekce, deratizace, dezinfekce, popřípadě i dezodorizace,
 - c) odchyt toulavých zvířat a jejich umístění do karantény.

(2) Konfiskáty živočišného původu, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny (zahrabány na určeném místě anebo spáleny).

(3) Vysokorizikové konfiskáty živočišného původu lze neškodně odstraňovat a dále zpracovávat pouze v zařízení, které bylo pro tento účel schváleno Státní veterinární správou a je pod státním veterinárním dozorem, a to způsobem zaručujícím zničení původců nákaz. Specifikovaný rizikový materiál musí být barevně označován, odděleně ukládán a evidován, odděleně přepravován a stanoveným způsobem odděleně zpracováván.

(4) Nízkorizikové konfiskáty živočišného původu mohou být zpracovávány také v zařízení, které vyrábí krmiva pro zvířata v zájmovém chovu, anebo technické nebo farmaceutické výrobky. Krmiva pro zvířata v zájmovém chovu mohou být vyráběna pouze z nízkorizikových konfiskátů živočišného původu.

(5) Směs společně zpracovávaných vysokorizikových a nízkorizikových konfiskátů živočišného původu se vždy považuje za vysokorizikové konfiskáty živočišného původu.

(6) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(7) K speciální ochranné dezinfekci, dezinfekci a deratizaci podle tohoto zákona, již se rozumí odborná činnost cílená na zneškodňování původců nákaz a jejich přenašečů, z nakažového a hygienického hlediska škodlivých členovců, hlodavců a jiných živočichů, mohou být používány jen

dezinfekční, dezinfekční a deratizační přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů; 9a) musí být dodržovány návody dané výrobcí těchto přípravků. Způsobilst k výkonu těchto činností upravují zvláštní právní předpisy. 23a)

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění konfiskátů živočišného původu, které vzniknou v souvislosti s jejich činností. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

a) hlásit neprodleně výskyt konfiskátů živočišného původu osobě, která provádí jejich sběr a svoz. Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu konfiskátů živočišného původu,

b) třídít, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat konfiskáty živočišného původu do doby svozu na místech schválených pro tento účel krajskou veterinární správou, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat anebo k poškození životního prostředí. Specifikovaný rizikový materiál musí barevně označovat, odděleně ukládat a evidovat,

c) předávat konfiskáty živočišného původu osobě, která provádí jejich sběr a svoz, platit jí za svoz a neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu sjednanou cenu, poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují konfiskáty živočišného původu, jsou dále povinni

a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání konfiskátů živočišného původu, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,

b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a svozu konfiskátů živočišného původu.

(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.

(4) Chovatel může výjimečně sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo z prasete, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy; takový kadáver se považuje za nízkorizikový konfiskát živočišného původu, pokud příslušný orgán veterinární správy nerozhodl z nálezových důvodů jinak. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí spálení anebo zakopání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených zpracovávat ve vlastním zařízení nízkorizikové konfiskáty živočišného původu, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat anebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je sběr, svoz, neškodné odstraňování i další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, (dále jen "asanační podnik") je povinna dále

a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu konfiskátů živočišného původu a svážet je do 24 hodin poté, kdy byla o potřebě svozu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,

b) za cenu sjednanou podle zvláštních právních předpisů 24) svážet a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat z určeného územního obvodu (svozové oblasti) 1. veškeré vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, 2. nízkorizikové konfiskáty živočišného původu, pokud v souladu s tímto zákonem nebyly neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak,

c) odděleně přepravovat a odděleně, za použití odpovídající teploty a tlaku, neškodně odstraňovat specifikovaný rizikový materiál,

d) dále zpracovávat jen konfiskáty živočišného původu, které byly sterilizací nebo jiným vhodným způsobem zbaveny původců nákaz,

e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na svoz, přepravu, neškodné odstraňování a další

zpracovávání konfiskátů živočišného původu, určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, vést o tom záznamy, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a poskytovat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,".

f) při zdolávání nebezpečné nákazy a jejích následků postupovat v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,

g) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,

h) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen "veterinární prosektorská činnost") krajskou veterinární správou.

(2) Konfiskáty živočišného původu převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

(3) Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen "zahraboviště"), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,

b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání konfiskátů, popřípadě uvádění do oběhu takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konfiskáty živočišného původu, které jsou vysokorizikové a které jsou nízkorizikové, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují a dále zpracovávají,

b) vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které se považují za specifikovaný rizikový materiál, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují,

c) veterinární a hygienické požadavky na l. přepravu konfiskátů živočišného původu a na dopravní prostředky, jež jsou k této přepravě určeny,

2. neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, na zahraboviště, na uspořádání a vybavení zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu a na zařízení (místo) určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu,

d) kdy a které konfiskáty živočišného původu mohou být použity ke krmení zvířat a k vědeckým účelům,

e) způsob provádění vlastní kontroly hygienických podmínek dalšího zpracovávání konfiskátů živočišného původu osobami, jimž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, a způsob a rozsah, v jakém kontrolují další zpracovávání konfiskátů živočišného původu orgány vykonávající státní veterinární dozor.

§ 42

(1) Osoba, již byl povolen výkon činnosti uvedený v § 39 odst. 1 písm. c), provádí

a) v rámci ochranných a zdolávacích opatření odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vlnavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,

b) na žádost obecního úřadu, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných zvířat, a jejich umístění v karanténě, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1 může provádět také fyzická osoba, která absolvovala odborný kurz pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, s úspěchem složila závěrečnou zkoušku před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení, jež ji opravňuje k výkonu této činnosti.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

a) vydá chovateli, který je povinen 1. držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě,
2. nahradit náklady vynaložené na odchyt tohoto zvířete a dočasnou péči o ně,

b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení 6) zvířete hradí stát.

(4) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 2 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo

b) umístí v útulku pro odchycená a opuštěná zvířata.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCÍCH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Státní veterinární správy,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a vzniku mimořádné situace (dále jen "pohotovostní plán"),
- d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,
- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním,
- f) může měnit nebo zrušit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,
- g) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami,
- h) pověří vedením evidence pasů psů, koček a fretkek v zájmovém chovu, přemísťovaných mezi členskými státy k neobchodním účelům, osobu, která je způsobilá zajistit pro tento účel technické vybavení a shromažďovat potřebné údaje, vést jejich databázi a uchovávat je tak, aby nedošlo k jejich ztrátě nebo zneužití. Pověření může být odňato, poruší-li osoba pověřená vedením evidence pasů povinnost stanovenou v tomto zákoně nebo změní-li se skutečnosti rozhodné pro její pověření.

(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční

laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(3) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkony související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním, Ústřední nákazovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,

b) provádí ve spolupráci s orgány veterinární správy povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby,

c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu 24a) a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,

d) poskytuje orgánům veterinární správy informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

§ 46

Obec

a) po určení veterinárních podmínek schvaluje místa, na nichž lze konat svody zvířat a trhy určené k prodeji živočišných produktů, a povoluje jejich konání,

b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce 25) o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ruší tato nařízení a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro opuštěná zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,

d) hradí náklady spojené s odchytom a karanténováním odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Orgány veterinární správy jsou

a) Státní veterinární správa, která vykonává působnost na celém území České republiky,

b) krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů 7a) a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy. Krajské veterinární správy mají v okresech své inspektoráty,

c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen "Ústav").

(2) Orgány veterinární správy jsou správními úřady a účetními jednotkami.

(3) Jmenování a odvolání ústředního ředitele Státní veterinární správy (dále jen "ústřední ředitel") se řídí služebním zákonem . 25a)

(4) Jmenování a odvolání ředitelů krajských veterinárních správ se řídí služebním zákonem . 25a) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává ředitele státních veterinárních ústavů.

§ 48

Státní veterinární správa

(1) Státní veterinární správa

- a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, jakož i plány sledování některých látek a jejich reziduí, a zabezpečuje jejich realizaci,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou - návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdočňování, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nálezů,
- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány a uveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdočňování, vyhlašuje a ruší, popřípadě zmírňuje mimořádná veterinární opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů, a dozírá na jejich plnění,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, posuzuje a schvaluje z veterinárního hlediska postupy a zařízení pro tepelné ošetření mléka, prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat,
- h) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat s mezinárodní účastí,
- i) dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu,
- j) vede a zveřejňuje na webové stránce Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených účastníků sítě sledování, trhů, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
3. osob, které jako podnikatelé 10) přepravují živočišné produkty, a obchodníků (§ 9b),
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata a živočišné produkty do České republiky,
5. hospodářství, karanténních stanic, podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vysokorizikových konfiskátů živočišného původu,
7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,
- k) vydává prostřednictvím metodických návodů a v souladu s právem Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právníkům osobám povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
2. k provozování asanačního podniku,
- m) ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy 25b) a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů a zabezpečuje jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů,

o) spolupracuje s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou veterinárních lékařů České republiky (dále jen "Komora") a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
2. s orgány Evropské unie a členskými státy, jimž poskytuje potřebnou součinnost a požadované informace z oboru své působnosti,
3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,

p) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropských společenství, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto bezprostředně závazných právních předpisů Evropských společenství,

q) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. 1)

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění,

b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a k jejich zdočňování a stanoví chovatelům lhůty pro předložení výsledků vyšetření zvířat, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů podle § 5 odst. 1 písm. a), a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,

c) vyhláší mimořádná veterinární opatření v obvodu své působnosti nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, ruší vyhlášená mimořádná veterinární opatření, popřípadě zmírňuje nebo ruší některá z nich a dozírá na plnění vyhlášených opatření,

d) rozhoduje o nařízení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, o zrušení nařízených opatření, popřípadě zmírnění nebo zrušení některých z nich a dozírá na plnění nařízených opatření,

e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Státní veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu hygienické služby,

f) z nálezových důvodů může naříditi chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky karantény a izolace,

g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,

h) schvaluje a registruje účastníky sítě sledování, trhy, shromažďovací střediska, karanténní střediska, popřípadě jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
3. osoby, které jako podnikatelé 10) přepravují živočišné produkty, a obchodníky (§ 9b),
4. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska a pro určitou činnost,

i) vydává závazné posudky pro územní, stavební a kolaudační řízení,

j) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, jehož se zúčastní pouze zvířata chovaná v České republice, a stanoví veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech,

k) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá

krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování.

l) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,

m) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a rozhoduje o jejich použitelnosti (požitelnosti), prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů 10) uvedených v § 22,

n) provádí veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, a pokud je její součástí pohraniční veterinární stanice, i pohraniční veterinární kontrolu,

o) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,

p) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen "soukromý veterinární technik"),

r) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku,

s) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem,

t) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropských společenství, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto bezprostředně závazných právních předpisů Evropských společenství,

u) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. 1)

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Státní veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru, anebo k provozování asanačního podniku osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu této činnosti.

(2) Jde-li o právnickou osobu, musí podmínky podle odstavce 1 splňovat její odborný zástupce.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností.

(4) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána, (svozová oblast).

(5) Státní veterinární správa může povolení změnit nebo odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně anebo se změnilly podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa může vydat povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku, osobě, která splňuje podmínky podle § 50 odst. 1, 2 a 3.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a svoz konfiskátů

živočišného původu, také místo, kde budou tyto konfiskáty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(3) Pro změnu nebo odnětí povolení podle odstavce 1 platí přiměřeně § 50 odst. 5.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o vydání povolení podle § 50 odst. 1 a žádosti o vydání povolení podle odstavce 1.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnilly podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru orgány veterinární správy
a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštěními právními předpisy 1) nebo bezprostředně závaznými právními předpisy Evropských společenství anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,

b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny,

c) sledují nakažovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, kontrola označování a evidence zvířat u chovatelů, na jatkách a v asanačních podnicích, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Státní veterinární dozor nad výrobou a zpracováváním masa a mléka a nad zpracováváním vajec se vykonává soustavně.

(4) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci 17a) a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti, anebo referenční laboratoří Evropské unie.

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen "veterinární inspektor") jsou oprávněni při jeho výkonu

a) vstupovat na pozemky, do provozních, skladovacích a jiných prostorů, zařízení a dopravních prostředků sloužících k činnosti kontrolovaných osob, která je předmětem státního veterinárního dozoru, a jde-li o provádění pohraniční veterinární kontroly, do celních prostorů pohraničních celních úřadů a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,

b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru a kontrolovaných osob,

c) odebírat v nezbytně nutném množství a rozsahu vzorky k laboratornímu vyšetření. Není-li dále

stanoveno jinak, neposkytuje se za odebrané vzorky náhrada,

d) ověřovat totožnost kontrolovaných osob,

e) požadovat podání písemné zprávy o odstranění zjištěných nedostatků,

f) nelze-li dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků, 1. na místě znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby, 2. omezit nebo zakázat výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, jestliže nejsou dodržovány hygienické podmínky výroby stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy 26) a živočišné produkty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. 26)

(2) Veterinární inspektoři jsou povinni

a) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,

b) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli při výkonu dozoru, 27)

c) prokazovat svou totožnost služebním průkazem,

d) pořizovat protokol o provedeném odběru vzorků, o zjištěných nedostacích a o opatření podle odstavce 1 písm. f).

(3) Kontrolované osoby jsou povinny vytvářet vhodné podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru a poskytovat veterinárním inspektorům nezbytnou součinnost a pomoc, zejména umožnit jim přístup na místa, která podle tohoto zákona slouží k činnosti kontrolovaných osob, a odběr vzorků.

(4) Za vzorky odebrané při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů 28) se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou tato osoba potravinu, z níž byl vzorek odebrán, prodává. Náhrada se neposkytne, jde-li o potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy. 28)

(5) Zjistí-li veterinární inspektor porušení povinností stanovených chovateli skotu v § 5 odst. 1 písm. f), může krajská veterinární správa uložit chovateli skotu zvláštní opatření; jako zvláštní opatření lze uložit

a) utracení zvířete, nelze-li zjistit jeho totožnost během 2 pracovních dnů. Chovateli nepřísluší náhrada za takto utracené zvíře,

b) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, jestliže jedno nebo více zvířat v hospodářství nesplňuje žádné požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru a přihlášení do ústřední evidence, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,

c) zákaz přemísťování zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasilání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet těchto zvířat nepřesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,

d) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasilání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, přesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do odstranění zjištěných nedostatků.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),

b) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora.

(7) Provádí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo bezprostředně závaznými právními předpisy Evropských společenství, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(8) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 7 platí ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až c) a odstavce 3 obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn

stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a ochranného očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
- c) nařízení karantény nebo odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- d) omezení nebo zákaz přemístování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
- h) pozastavení nakládání živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování konfiskátů živočišného původu i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),
- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinsekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán vyhlásí nebo nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při výskytu nebezpečné nákazy, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížďky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení

a) podnikatelem, 10) jde-li o stavbu nebo zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty (nejde-li o stavbu nebo zařízení určené k veřejnému stravování) a krmivý nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracovávání konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem,

b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů 29) nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(3) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, České zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivý.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nakažám, zamezení jejich šíření a jejich zdlouvání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných

veterinárních opatření.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) podávání a předepisování léčiv, veterinárních přípravků a prostředků veterinární techniky,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) diagnostika zdraví a veterinární laboratorní diagnostika,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem, 29a)
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost v rozsahu nutném pro výuku mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy univerzitního nebo obdobného typu, kteří dosáhli požadovaného vzdělání v předmětech uvedených v části A přílohy č. 5 k tomuto zákonu během nejméně pětiletého, denního teoretického a praktického studia a získali přiměřené znalosti v oblastech uvedených v části B přílohy č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále

- a) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, 29a)
- b) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- c) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání ve studijním programu 29b) v oblasti, která není uvedena v písmenu a) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- d) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu b) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- e) osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou. organizovanou Státní veterinární správou, anebo 2. podle zvláštních právních předpisů. 30)

(3) Za veterinární lékaře se považují také

a) občané, kteří získali vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, 30a) anebo studiem, které se podle zvláštních právních předpisů 30b) považuje za rovnocenné,

b) občané členského státu, kteří jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu,

c) občané členského státu, kteří jsou držiteli osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu, jež uvádí, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,

2. byl získán tak, že se tento občan zákonným způsobem podílel na příslušné činnosti po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání osvědčení, nebo

3. byl vydán po ukončení vzdělání, jež je v souladu s odstavcem 1 a je vydávajícím členským státem považován za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu b).

(4) Veterinární lékaři z třetích zemí, kteří získali odbornou způsobilost na zahraniční vysoké škole, prokáží tuto způsobilost prvopisem nebo úředně ověřeným opisem diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou a osvědčením o uznání vysokoškolského vzdělání vydaným podle zvláštních právních předpisů. 31)

(5) Osoby s úplným středním vzděláním, které úspěšně absolvovaly specializovanou odbornou přípravu v příslušném oboru, organizovanou Státní veterinární správou, a osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, mohou vykonávat funkce veterinárních asistentů. Veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárními lékařům pod jejich vedením a odpovědností, zejména při kontrole dodržování hygienických podmínek v chovech zvířat a ve výrobě a zpracovávání živočišných produktů, při provádění alergenodiagnostických zkoušek, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(6) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech

a) základní (atestace I. stupně),

b) specializační (atestace II. stupně).

(7) Občané členských států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavcích 1 a 3, jsou oprávněni používat akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyku tohoto státu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů,

b) funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně,

c) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zvláštního právního předpisu. 32)

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 3 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti, místo svého trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu,

b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,

c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou

stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,

d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech a o použití a výdeji léčiv, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně a správně vyplňovat zdravotní potvrzení."

(2) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud ji nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů. 33)

(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout provedení odborného veterinárního úkonu, pokud k němu není povinen podle právních předpisů nebo smlouvy. Odmítnout poskytnutí první pomoci však může jen z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

zrušen

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59 odst. 1 písm. b),

b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 3.

(2) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(3) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(4) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,

b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy 5)

a) rozhoduje na základě žádosti osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo v České republice, o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,

b) vede evidenci schválených veterinárních přípravků v Seznamu schválených veterinárních přípravků,

c) rozhoduje o zařazení veterinárního přípravku mezi volně neprodejný, volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení. Rozhodnutí o způsobu uvádění veterinárního přípravku do oběhu je vždy součástí rozhodnutí o jeho schválení,

d) rozhoduje o udělení povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu a o změně tohoto povolení. Povolení může odejmout, neplní-li výrobce podmínky povolení, anebo poruší-li závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem,

e) vykonává státní veterinární dozor nad výrobou, uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,

f) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,

g) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,

h) vydává povolení ke klinickému hodnocení veterinárního přípravku, pro které platí přiměřeně zvláštní právní předpisy, 33a)

i) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

a) posuzuje vhodnost technických prostředků pro veterinární použití (dále jen "veterinární technický prostředek") a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede evidenci veterinárních technických prostředků v Seznamu technických prostředků pro veterinární použití,

b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,

c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě,
3. provést klinické hodnocení veterinárního technického prostředku,

d) vydává osvědčení o způsobilosti k provádění klinického hodnocení veterinárních technických prostředků.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Ústav rozhodne o žádosti o povolení výroby veterinárních přípravků nejdéle do 90 dnů ode dne jejího doručení.

(5) Ústav

a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení, 2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 66

(1) Vyrábět a uvádět do oběhu je možno pouze

a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,

b) veterinární technické prostředky, 1. které splňují požadavky podle zvláštních právních předpisů, 34)

2. pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy, 26)

3. u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Nejsou-li známy údaje o tom, zda veterinární technický prostředek je vhodný pro veterinární použití, anebo jsou-li zjištěny skutečnosti, které nasvědčují jeho nevhodnosti pro veterinární použití, musí být jeho vhodnost ověřena klinickým hodnocením. Klinické hodnocení se provádí na základě projektu pokusu podle zvláštních právních předpisů 6) a plánu klinického hodnocení zpracovaného osobou, která je odpovědná za zahájení, řízení, organizování, kontrolu a financování klinického hodnocení (dále jen "zadavatel"), a schváleného Ústavem. K zařazení zvířete do klinického hodnocení musí dát dobrovolný písemný souhlas chovatel, který byl písemně poučen zejména o cílech a možném přínosu klinického hodnocení, jakož i o tom, jaká rizika jsou spojena s použitím jeho zvířete ke klinické zkoušce. Zadavatel odpovídá za škodu vzniklou povahou hodnoceného prostředku. Není-li klinické hodnocení prováděno v souladu se schváleným projektem pokusu, zadavatel o tom uvědomí Ústav a učiní odpovídající opatření včetně pozastavení nebo předčasného ukončení klinického hodnocení.

(3) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,

b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,

c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,

d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,

c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,

d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

f) poskytovat ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Výrobci veterinárních přípravků jsou povinni

a) požádat před zahájením výroby Ústav o povolení k výrobě veterinárních přípravků,

b) dodržovat podmínky uvedené v povolení k výrobě veterinárních přípravků a správnou výrobní praxi,

c) uvádět do oběhu pouze jimi vyrobené veterinární přípravky,

d) požádat Ústav předem o rozhodnutí o jakékoli změně povolení k výrobě veterinárních přípravků,

e) mít pro každou provozovnu ustanovenou alespoň jednu kvalifikovanou osobu, která odpovídá za to, že každá šarže veterinárního přípravku je vyrobena a kontrolována v souladu s tímto zákonem a s rozhodnutím o povolení k výrobě veterinárních přípravků. Za kvalifikovanou se považuje osoba, která má vysokoškolské vzdělání v oboru odpovídajícím charakteru výroby a nejméně 5 let praxe ve výrobě nebo kontrole výrobků odpovídajícího charakteru.

(3) Prodejci schválených veterinárních přípravků musí mít živnostenské oprávnění k nákupu, skladování a prodeji těchto přípravků. Jsou povinni

a) prodávat pouze schválené veterinární přípravky, které jsou volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení,

b) dodržovat správnou prodejní praxi,

c) zajistit, aby každá fyzická osoba, jež prodává veterinární přípravky volně prodejné s omezením, byla starší 18 let a způsobilá k právním úkonům, aby nebyla pravomocně odsouzena v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin nebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti se zacházením s léčivými nebo veterinárními přípravky a aby absolvovala odborný kurz pro práci s veterinárními přípravky, s úspěchem se podrobila závěrečné zkoušce před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení odborné způsobilosti k prodeji veterinárních přípravků volně prodejných s omezením. V každé prodejně musí být alespoň jedna taková osoba,

d) prostřednictvím osoby uvedené pod písmenem c) upozornit zákazníka při prodeji veterinárního přípravku volně prodejného s omezením na nutnost seznámit se před jeho použitím s pokyny uvedenými na obalu nebo v příbalové informaci.

(4) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,

b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,

b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,

c) náležitosti žádosti o povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu, o jeho změnu nebo odejmutí,

d) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,

e) podrobnosti o správné výrobní a prodejní praxi,

f) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,

g) organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro práci s veterinárními přípravky, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

§ 66b

(1) Veterinární přípravky

- a) volně neprodejné mohou být dodávány 1. veterináři, 2. lékárnám, 3. osobám, které jsou podle zvláštních právních předpisů 5) oprávněny k nákupu, skladování a přepravě léčiv a k zásobování léčivy, 4. chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinsekční přípravky, o nichž tak rozhodl Ústav v rozhodnutí o schválení daného přípravku, 5. osobám, kterým byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, pouze přípravky nutné pro výkon činnosti,
- b) volně prodejné s omezením mohou být dodávány 1. osobám uvedeným pod písmenem a) body 1 až 3, 2. prodejcům veterinárních přípravků.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 1 až 3 a osoby uvedené v odstavci 1 písm. b) mohou uvádět jim dodané veterinární přípravky dále do oběhu.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 4 a 5 mohou používat volně neprodejné veterinární přípravky pouze k vlastní činnosti.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, místo trvalého pobytu a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku, včetně popisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne 1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo 2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,

b) které veterinární technické prostředky mohou prodávat pouze osoby, které získaly živnostenské oprávnění k jejich nákupu, skladování a prodeji, a které veterinární technické prostředky nesmí být uváděny do oběhu formou samoobslužného prodeje, prostřednictvím automatů nebo zásilkového prodeje,

c) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku,

d) náležitosti projektu klinického hodnocení veterinárního technického prostředku, podmínky a způsob jeho provádění, náležitosti závěrečné zprávy a požadavky na dokumentaci o provedeném klinickém hodnocení.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLYCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání a ochraně před šířením některé z nebezpečných nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně karanténu zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemístování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu náhradu za

a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů. Je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, v případě influenzy ptáků vždy i náhrada za neškodné odstranění jejich vajec,

b) utracené nebo nutně poražené zvíře,

c) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s písmenem d),

d) očištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení,

e) prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených při výskytu některé z nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v souvislosti s nimi,

f) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,

g) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu náhradu za

a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, asanaci vody a krmiv,

b) zvíře utracené nebo nutně poražené k diagnostickým účelům,

c) očištění, dezinfekci, deratizaci a dezinfekci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),

d) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nákaz hniloby a moru včelího plodu,

e) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,

f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(4) Bylo-li při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu nařízeno očkování hospodářských zvířat, nehradí chovatel vynaložené náklady.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit

krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo nutně poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody a

a) odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete,

b) snižuje se o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo nutně poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje preventivní očkování, a chovatel nevyužil této možnosti.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdolávací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů. 35)

§ 70

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele, nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, k němuž byla nebezpečná nákaza rozhodnutím příslušného orgánu prohlášena za zdolanou nebo byla mimořádná veterinární opatření zrušena. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

a) stanoví podrobnější postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,

b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X

SANKCE

§ 71

(1) Krajská veterinární správa uloží fyzické osobě, která není podnikatelem, 10) pokutu

a) až do výše 10 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že 1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6 odst. 1, 6 a 7, § 7 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 až 3 nebo § 9 odst. 2, nebo 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, 21 odst. 1 až 4 a odst. 6 nebo § 25 odst. 1, nebo 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

b) až do výše 20 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g), § 17a odst. 4 nebo § 56 odst. 1 písm. b), nebo 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3, nebo 3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto

zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo
4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
6. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené bezprostředně závazným právním předpisem Evropských společenství,

c) až do výše 50 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), nebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, anebo nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč osobě, která jako

a) soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 4, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6 nebo § 61 odst. 1,

b) soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3.

(3) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu až do výše, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1.

(4) Přestupek je spáchán opakovaně, pokud byl spáchán v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, jímž byla tomu, kdo se ho dopustil, uložena pokuta za přestupek podle tohoto zákona.

§ 72

(1) Krajská veterinární správa uloží právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu

a) až do výše 300 000 Kč, jestliže tato osoba
1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2, § 6 odst. 1, 5, 6 a 7, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1 až 3, nebo
3. nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1, nebo
4. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, 21 odst. 2 a 4, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25, 26 nebo § 27 odst. 1,

b) až do výše 500 000 Kč, jestliže tato osoba
1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v 5 odst. 1 písm. e) a g) nebo § 17a odst. 4, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 2 a 4, § 21 odst. 6, § 22 odst. 1 písm. a) až c), e) a f) nebo § 23 odst. 1 až 3, nebo
3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3, 4 a 7, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

c) až do výše 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba
1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), § 13 odst. 3 nebo § 56 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1 a 3, nebo
3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo
4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
6. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené bezprostředně závazným právním předpisem Evropských společenství,

d) až do výše 2 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Ústav uloží právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu až do výše

a) 300 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 4 nebo

§ 66c odst. 4,

b) 500 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 2 a 4, § 66a odst. 1 až 3, § 66b odst. 1 a 3 nebo § 66c odst. 1 až 3,

c) 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.

(3) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle odstavců 1 a 2 (dále jen "protiprávní jednání") lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnická osoba nebo fyzická osoba dopustila v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle právních předpisů o veterinární péči.

(5) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy 3) uloží krajská veterinární správa právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání v daném oboru pokutu podle zvláštních právních předpisů. 3)

§ 72a

zrušen

§ 73

(1) Veterinární inspektoři mohou za méně závažná porušení povinnosti uvedená v § 71 a 72, zjištěná při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a je-li osoba, která povinnost porušila, ochotna blokovou pokutu zaplatit.

(2) Pro přestupky a řízení o nich jinak platí obecné předpisy o přestupcích.

§ 74

(1) Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž k tomuto jednání došlo.

(2) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy orgán oprávněný k uložení pokuty protiprávní jednání zjistil, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(3) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(4) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá územní finanční orgán podle zvláštních právních předpisů. 36) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA XI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě, může orgán veterinární správy uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a s posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel jatek nebo jiného zařízení, v němž nebo pro něž se vyšetření a posouzení provádí, náklady spojené se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech je povinen hradit provozovatel jatek, výrobce a zpracovatel živočišných produktů. Výši náhrady těchto nákladů stanoví prováděcí právní předpis, a to diferencovanými paušálními částkami.

(4) Náhradu nákladů podle odstavců 2 a 3 vybírá a vymáhá orgán veterinární správy, který náklady vynaložil; tato náhrada je jeho příjmem.

§ 76

(1) Není-li stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování orgánů veterinární správy podle tohoto zákona správní řád . 38)

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 2, § 42 odst. 3 písm. b), § 49 odst. 1 písm. d) a § 53 odst. 5 nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení.

(3) Právní předpis krajské veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se vyhlásí tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Vyhláška nabývá platnosti a účinnosti dnem následujícím po dni jejího vyhlášení, jímž je první den jejího vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Vyhláška musí být každému přístupná u okresní veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro prohlášení nálezů za zdolanou a pro zrušení vyhlášených opatření, popřípadě pro zmírnění nebo zrušení některých z nich ještě před prohlášením nálezů za zdolanou.

(4) Mimořádná veterinární opatření Státní veterinární správy, popřípadě změněná ministerstvem se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání; stejně se vyhlásí i jejich zrušení. Provozovatel vysílání je povinen umožnit bezplatně ústřednímu řediteli nebo jeho zástupci vyhlášení těchto opatření nebo jejich zrušení ihned, jakmile byl o to požádán. Vyhlášením jsou tato opatření závazná pro všechny osoby; zveřejní se neprodleně na webových stránkách Státní veterinární správy a vyvěšením na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž územních obvodů se týkají.

(5) Správní řád neplatí

a) pro opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do protokolu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání protokolu; podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Státní veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,

b) pro kladná rozhodnutí o žádosti o schválení a o povolení zmírňující výjimky podle tohoto zákona,

c) pro rozhodování o požitelnosti, popřípadě použitelnosti živočišných produktů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,

b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivými nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útulek pro zvířata, podle § 56, se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 77c

(1) Kde se v bezprostředně závazných právních předpisech Evropských společenství mluví o a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,

b) příslušným veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Kde se v právních předpisech uvedených v odstavci 1 mluví o opatřeních k zajištění dodržování povinností a jednotného uplatňování požadavků stanovených těmito právními předpisy nebo k odstranění zjištěných nedostatků, rozumí se tím odpovídající opatření podle tohoto zákona.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z právních předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4 odst. 1, § 5 odst. 3, § 6 odst. 9, 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 5, § 19 odst. 3 a 5, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 2, § 38b odst. 2, § 38c odst. 5, § 41 odst. 5, § 42 odst. 5, § 48 odst. 2, § 51 odst. 4, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, 59 odst. 8, § 64 odst. 5, § 66a odst. 5, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3, § 75 odst. 3 a § 77 odst. 3.

§ 78a

V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísele nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísele.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 79

zrušen

ČÁST TŘETÍ

zrušena

§ 80

zrušen

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 368/1992 Sb. , o správních poplatcích, ve znění pozdějších

předpisů

§ 81

Zákon č. 368/1992 Sb. , o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb. , zákona č. 72/1994 Sb. , zákona č. 85/1994 Sb. , zákona č. 273/1994 Sb. , zákona č. 36/1995 Sb. , zákona č. 118/1995 Sb. , zákona č. 160/1995 Sb. , zákona č. 301/1995 Sb. , zákona č. 151/1997 Sb. , zákona č. 305/1997 Sb. , zákona č. 149/1998 Sb. , zákona č. 157/1998 Sb. , zákona č. 167/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb. , se mění takto:

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb. , o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb. , zákona č. 273/1994 Sb. , zákona č. 36/1995 Sb. , zákona č. 118/1995 Sb. , zákona č. 160/1995 Sb. , zákona č. 301/1995 Sb. , zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb. , "Sazebník správních poplatků" se mění takto:

1. Položka 67 zní:

"Vydání rozhodnutí o výsledku pohraniční veterinární kontroly (§ 37 zákona č. 166/1999 Sb. , o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za každou i započatou tunu zásilky živých zvířat	Kč	170,-
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů, krmiv a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz	Kč	110,-
nejméně	Kč	1 120,-
nejvýše	Kč	11 900,-"

2. Položka 68 včetně poznámky zní:

"a) Schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 3 000,-

b) Vydání osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 6 000,-

Poznámka:

Úkon zpoplatňovaný podle písmene a) této položky zahrnuje i zápis veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků."

3. Položka 69 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel (§ 6 zákona č. 166/1999 Sb. , o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za jedno zvíře	Kč	50,-
- za více než jedno zvíře	Kč	100,-"

4. Položka 70 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů (§ 27 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 100,-"

5. Položka 71 zní:

"a) Vydání osvědčení o splnění požadavků a podmínek pro zacházení se živočišnými produkty (§ 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 500,-

b) Vydání závazného posudku (§ 56 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 300,-"

6. Položka 72 zní:

- "a) Registrace soukromého veterinárního lékaře (§ 60 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-
- b) Registrace soukromého veterinárního technika (§ 64 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 1 000,-
- c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-
- d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 3 000,-
- e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační činnosti (§ 51 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 1 000,-".

7. Položka 73 zní:

"a) Vydání rozhodnutí o schválení chovu nebezpečných druhů zvířat

- za jedno zvíře Kč 3 000,-
- za více než jedno zvíře Kč 5 000,-
- b) Udělení akreditace uživatelského zařízení k chovu zvířat pro pokusné účely Kč 10 000,-".

ČÁST PÁTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příl.1

Nákazy, jejichž výskyt je povinně hlášen komisi a členským státům

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu

4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. newcastleská choroba
11. mor koní
12. vezikulární stomatitida
13. mor malých přežvýkavců
14. horečka Údolí Rift
15. nodulární dermatitida skotu
16. neštovice ovcí a koz
17. infekční nekróza krvetvorné tkáně
18. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)

Příl.2
Nákazy, které se považují za nebezpečné

1. slintavka a kulhavka
2. vezikulární stomatitida
3. vezikulární choroba prasat
4. mor skotu
5. mor malých přežvýkavců
6. plicní nákaza skotu
7. nodulární dermatitida skotu
8. horečka Údolí Rift
9. katarální horečka ovcí
10. neštovice ovcí a koz
11. mor koní
12. africký mor prasat
13. klasický mor prasat
14. aviární influenza
15. newcastleská choroba
16. infekční nekróza krvetvorné tkáně
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. sněť slezinná

20. Aujeszkyho choroba
21. vzteklina
22. paratuberkulóza
23. brucelóza skotu
24. tuberkulóza skotu
25. enzootická leukóza skotu
26. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
27. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
28. brucelóza ovcí
29. brucelóza ovcí a koz
30. Maedi - Visna
31. klusavka
32. nakažlivá metritida koní
33. hřebčí nákaza
34. encefalomyelitidy koní
35. venezuelská encefalomyelitida koní
36. infekční anemie koní
37. vozňřivka
38. brucelóza prasat
39. nakažlivá obrna prasat
40. tuberkulóza prasat (aviární)
41. infekční burzitida drůbeže
42. Markova choroba
43. mykoplasmóza drůbeže
44. chlamydióza drůbeže
45. pulorová nákaza
46. infekční bronchitida drůbeže
47. tuberkulóza drůbeže
48. cholera drůbeže
49. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
50. neštovice ptáků
51. aviární encefalomyelitida
52. tularemie u zajíců
53. brucelóza zajíců
54. mor včeliho plodu

55. hniloba včeliho plodu
56. varroáza
57. infekční nekróza pankreatu
58. virová hemoragická septikemie
59. infekční anemie lososů

Příl.3

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 2

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. mor koní
11. vezikulární stomatitida
12. mor malých přežvýkavců
13. horečka Údolí Rift
14. nodulární dermatitida skotu
15. neštovice ovcí a koz
16. venezuelská encefalomyelitida koní
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)

Příl.4

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 3

1. newcastleská choroba
2. sněť slezinná
3. Aujeszkyho choroba
4. vzteklina
5. paratuberkulóza
6. brucelóza skotu
7. tuberkulóza skotu
8. enzootická leukóza skotu
9. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)

10. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
11. brucelóza ovcí
12. brucelóza ovcí a koz
13. Maedi - Visna
14. klusavka
15. nakažlivá metritida koní
16. hřebčí nákaza
17. encefalomyelitidy koní
18. infekční anemie koní
19. vozňřivka
20. brucelóza prasat
21. tuberkulóza prasat (aviární)
22. aviární influenza (nizkopatogenní)
23. infekční burzitida drůbeže
24. Markova choroba
25. mykoplasmóza drůbeže
26. chlamydióza drůbeže
27. pulorová nákaza
28. infekční bronchitida drůbeže
29. tuberkulóza drůbeže
30. cholera drůbeže
31. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
32. neštovice ptáků
33. aviární encefalomyelitida
34. mor včeliho plodu
35. hniloba včeliho plodu
36. varroáza
37. infekční nekróza pankreatu
38. virová hemoragická septikemie
39. infekční anemie lososů

Příl.5

Část A

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Program studia vedoucího k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně musí obsahovat nejméně tyto předměty:

I. Základní předměty

- fyzika
- chemie
- biologie zvířat
- biologie rostlin
- biomatematika

II. Speciální předměty

Skupina 1: Základní vědy- anatomie (včetně histologie a embryologie)

- fyziologie
- biochemie
- genetika
- farmakologie
- farmacie
- toxikologie
- mikrobiologie
- imunologie
- epizootologie
- profesní etika

Skupina 2: Klinické vědy- porodnictví

- patologie (včetně patologické anatomie)
- parazitologie
- klinická medicína a chirurgie (včetně anesteziologie)
- klinické přednášky o různých domácích zvířatech, drůbeži a jiných druzích zvířat
- preventivní lékařství
- radiologie
- reprodukce a poruchy reprodukce
- státní veterinární služba a hygiena
- veterinární legislativa a soudní lékařství
- terapeutika
- propedeutika

Skupina 3: Živočišná výroba- živočišná výroba

- výživa zvířat
- agronomie
- ekonomika zemědělství
- chov zvířat
- veterinární hygiena
- etologie a ochrana zvířat

Skupina 4: Hygiena potravin- prohlídka a kontrola potravin živočišného původu

- hygiena a technologie potravin
- praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin)

Praktická výuka může mít formu školení; pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného úřadu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich různých úkonů.

Část B

OBLASTI, JEJICHŽ ZNALOSTI JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ

Znalostia) v oboru věd, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře,

b) stavby a funkcí zdraví zvířat, jejich chovu a reprodukce a hygieny obecně, jejich krmení, včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídající jejich potřebám,

c) o chování a ochraně zvířat,

- d) o příčinách, charakteru, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocech přenosných ze zvířat na člověka,
- e) preventivního lékařství,
- f) hygieny a technologie produkce, zpracovávání a uvádění do oběhu potravin živočišného původu,
- g) právních a správních předpisů týkajících se oblastí uvedených pod písmeny a) až f),
- h) klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod náležitým dohledem.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 131/2003 Sb.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "okresní veterinární správa", popřípadě "Městská veterinární správa v Brně", "Městská veterinární správa v Ostravě" a "Městská veterinární správa v Plzni", rozumí se tím "krajská veterinární správa".

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb. , ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé, 10) kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb. , ve znění tohoto zákona, se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

10. Za veterinární lékaře schválené pro určitou činnost se považují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona všichni veterinární lékaři, kteří k tomuto dni byli registrováni Státní veterinární správou jako soukromí veterinární lékaři podle dřívějších předpisů.

1) Například zákon č. 20/1966 Sb. , o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/1991 Sb. , o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, zákon č. 246/1992 Sb. , na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb. , o krmivech, zákon č. 16/1997 Sb. , o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb. , o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb. , o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, zákon č. 110/1997 Sb. , o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

3) Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 91/1996 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 79/1997 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 246/1992 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 449/2001 Sb. , o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb. , o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb. , Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

7b) Čl. 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS.

8) Zákon č. 240/1991 Sb.

9) § 15 zákona č. 246/1992 Sb.

9a) Zákon č. 79/1997 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 258/2000 Sb. , o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 157/1998 Sb. , o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

10) § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku .

11) Zákon č. 258/2000 Sb. , ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády č. 27/2002 Sb. , kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

12) Zákon č. 129/2000 Sb. , o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

13) § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

13a) § 28 vyhlášky č. 357/2001 Sb. , o označování a evidenci koní, prasat, bězců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.

14) Například vyhláška č. 132/1964 Sb. , o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 133/1964 Sb. , o silničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 222/1995 Sb. , o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí, a vyhláška č. 17/1966 Sb. , o leteckém přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 15/1971 Sb.

15) § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb.

16) Například zákon č. 449/2001 Sb. , vyhláška č. 244/2002 Sb. , kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb. , o myslivosti.

17) zákon č. 102/1963 Sb. , o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

17a) Zákon č. 22/1997 Sb. , o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

18) Zákon č. 114/1992 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 16/1997 Sb.

19) § 217 zákona č. 13/1993 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

20) § 145 zákona č. 13/1993 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

21) § 2 písm. g) zákona č. 13/1993 Sb. , ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

21a) Čl. 8 a následující nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS.

22) Zákon č. 114/1992 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 16/1997 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

23) § 49 zákona č. 13/1993 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

23a) § 55 a násl. zákona č. 258/2000 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 526/1990 Sb. , o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

24a) § 29 zákona č. 222/1999 Sb. , o zajišťování obrany České republiky.

25) § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb. , o obcích (obecní zřízení).

25a) § 53 odst. 5 zákona č. 218/2002 Sb. , o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

25b) Zákon č. 365/2000 Sb. , o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

26) Například zákon č. 634/1992 Sb. , o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb. , ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb. , ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb. , o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb.

27) Zákon č. 552/1991 Sb. , o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 110/1997 Sb.

29) Zákon č. 50/1976 Sb. , o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

29a) Zákon č. 381/1991 Sb. , o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

29a) § 44 a 45 zákona č. 111/1998 Sb. , o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

29b) § 44 až 46 zákona č. 111/1998 Sb. , ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

30) § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb. , kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb. , o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy.

§ 31 zákona č. 157/1998 Sb. , ve znění zákona č. 352/1999 Sb.

§ 58 zákona č. 258/2000 Sb. , ve znění zákona č. 274/2001 Sb.

30a) § 44 a 46 zákona č. 111/1998 Sb. , ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

30b) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. , ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

31) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb. , ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

32) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb.

33) Například zákon č. 141/1961 Sb. , o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

33a) Zákon č. 79/1997 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 472/2000 Sb. , kterou se stanoví správná klinická praxe a bližší podmínky klinického hodnocení léčiv.

34) Zákon č. 123/2000 Sb. , o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb. , kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 326/2001 Sb.

35) Zákon č. 119/1992 Sb. , o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

36) Zákon č. 337/1992 Sb. , o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

38) Zákon č. 71/1967 Sb. , o správním řízení (správní řád).